

славитѣ и да мѣ почитатѣ⁴⁴ не сж совсѣмъ прави и Логически; но сж смѣшни и показватъ еднж простж и необразованж душж. —

За да може аналогія-та да прави вѣрны умозаключенія когато иска да въведе едно представленіе въ обѣемъ-тъ на едно друго готово понятіе, спорядь нѣкои само приличны бѣяцы; то трѣба тѣ прилични бѣяцы да сж тѣ сами, отъ които зависи бѣягъ-тъ що служи за обѣемъ на понятіе-то; а не оніе, къмъ които онъ има едно посредственно отношеніе. — Тѣж на примѣръ, оніе челоувѣци правятъ едно криво заключеніе, които оцѣняватъ въобще и всякога достоинство-то, добродѣтель-тѣ или ученіе-то на нѣкого, спорядь едикой градъ, или едикое училище; и казватъ че, защо-то отъ него градъ, и отъ него училище сж излѣзли учени и велики мѣжи: то непременно трѣба, въ сравняванье-то съ тѣхъ, и едикой простакъ и злотворенъ челоувѣкъ да се почита като образованъ и добродѣтеленъ!

Аналогія-та е при това наша-та пѣрва и обична дружѣка въ рани-тѣ врѣсти на животъ-тъ ни; и въ тѣе врѣсти — главно-то орудіе на умственното и нравственно-то наше развитіе.

Преди да се пробуди сирѣчь разумъ-тъ въ своята мисленна дѣятелность, едно малко дѣтенце като се води въ това време и подбажда отъ собственый свой *инстинкъ* (естественно чувство): составлява си аналогіи и уприличява единъ предметъ на другы, който има связь съ неговы-тѣ инстинктивны потребности — като чи се стреми да се возползова отъ уприлично-то, за да удовлетвори сѣщы-тѣ тыя потребности. По тѣзи причинѣ аналогія-та е най удобна метода за дѣтскѣ-тѣ отхранѣ: она бива въ тая епоха на животъ-тъ ни пѣрва-та наша учителница и чрезъ неѣ най лесно могатъ да се съобщѣтъ на едно дѣте начялны-тѣ понятія, които трѣба да ограничатъ